

MARIA'S GEBOORTE (8 september)

De eerst-verloste

Met geestdrift viert de liturgie de geboorte van Maria ,en zij maakt er een der meest Volkse feesten van in de Mariadevotie. ,Uw geboorte, o Maagd en Moeder van God - wordt vandaag in 't officie gezongen - kondigt vreugde aan voor de ganse wereld, want uit U is de Zon van gerechtigheid opgegaan, Christus, onze God'. De geboorte van Maria is het voorspel van de geboorte van Jezus, want juist in haar geboorte heeft het groot mysterie van de mens geworden Zoon Gods voor de zaligmaking van de mensheid, een eerste begin van verwezenlijking gehad. Hoe zou de geboortedag van de Moeder van de Verlosser onopgemerkt kunnen blijven voor het hart van de verlostten? De Moeder kondigt de komst aan van de Zoon. Zij zegt dat de Zoon op komst is, dat de goddelijke beloften, die reeds sedert eeuwen werden afgekondigd, op het punt zijn hun verwezenlijking te krijgen. De geboorte van Maria is het morgengloren van de dag onzer verlossing. Haar verschijning doet een nieuw licht stralen over de gezamenlijke mensheid. Het is een licht van onschuld, van genade; een vooruitgezonden straling van het groot licht dat de wereld zal overstromen bij de verschijning van Christus ,het licht der wereld. Maria werd voor de erfzonde gevrijwaard in het vooruitzicht van de verdiensten van Christus. Zij kondigt dus niet enkel aan, dat de verlossing nakend is. Zij draagt reeds in zich de eerste vruchten ervan; zij is de *eerst-verloste* door haar goddelijke Zoon. En dank zij Maria, de heel zuivere, vol van genade, kan de allerheiligste Drievuldigheid eindelijk een blik vol welbehagen werpen op onze zondige mensheid. Want nu ten minste bestaat er een schepsel, waarin de oneindige schoonheid van God wordt weerspiegeld.

Na de geboorte van Jezus, is geen enkele geboorte zo belangrijk in Gods ogen en zo belangrijk voor het welzijn van de mensheid als die van Maria. En toch blijft zij volledig in de schaduw. De H. Schrift vermeldt ons niets erover, en zoeken wij in het evangelie de geslachtsboom van Jezus, dan vinden wij slechts die, welke op Jozef betrekking heeft. Over de stamboom van Maria wordt niets uitdrukkelijks gezegd, afgezien van de toespeling op haar afstamming van David. De oorsprong van O. L. Vrouw is door stilzwijgen omhuld, zoals ten andere haar hele leven in het stilzwijgen verdwijnt. Maria's geboorte spreekt ons van deemoed. Hoe groter wij in Gods ogen willen worden, hoe meer wij ons voor de ogen der mensen moeten verbergen. Hoe meer wij voor God willen tot stand brengen, hoe meer wij ook in stilte en verborgenheid moeten werken.

In de schaduw blijven

In het evangelie verdwijnt de figuur van Maria bijna volledig achter die van haar goddelijke Zoon. Over Haar vertellen ons de evangelisten juist zoveel als strikt nodig is om ons de Moeder van 'de Verlosser voor te stellen. Feitelijk treedt zij slechts te voorschijn wanneer het verhaal van de menswording van het Woord aanvangt. Het leven van Maria wordt met dat van Jezus versmolten en gaat erin verloren. Maria heeft werkelijk ,met Christus verborgen in God' geleefd. En letten wij erop dat niet enkel haar kinderjaren in de schaduw verdwijnen. Ook de dagen van haar goddelijk moederschap en de ogenblikken waarop haar Zoon triomfeert, beleeft zij in de verborgenheid. Wij denken hieraan bijv. ter gelegenheid van het feit dat een vrouw uit de volksmenigte, vol geestdrift over de wonderen, door Christus bewerkt, haar stem verhief en uitriep ,Gelukkig de schoot die U gedragen heeft en de borsten die U hebben gevoed' (Luc 11, 27). Maria was daar niet aanwezig.

Zo is het Mariafeest dat wij vandaag vieren, voor ons een uitnodiging tot een verborgen leven, een oproep om ons met Maria in Christus te verbergen en met Christus in God. Meermaals is het God zelf, die door de omstandigheden of de schikkingen van onze oversten, maakt dat wij in de schaduw

leven. Dan moeten wij Hem daarom zeer dankbaar zijn en ons deze gelegenheid ten nutte maken om ons immer meer op de praktijk van de nederigheid en de verborgenheid toe te leggen. In andere omstandigheden kan God maken dat ons ambten, apostolische werkzaamheden worden opgedragen die ons een weinig op het voorplan stellen. Goed zo, maar ook dan moeten wij trachten zo weinig mogelijk opgemerkt te worden. Zulke opdracht mogen wij niet weigeren. Doch wij moeten ons in de schaduw weten terug te trekken voor zover onze bedrijvigheid op het voorplan tot het welslagen van het toevertrouwde werk niet meer noodzakelijk is. Al het overige: lofprijzing, bijval, berichtgeving over ons welslagen of mededeling van een mislukking, moet buiten het gebied van onze belangstelling worden gehouden. Onze houding tegenover dit alles moet erin bestaan ons in heilige gelijkmoedigheid terug te trekken. Wie zich ernstig op het innerlijk leven toelegt moet een oprecht verlangen hebben zich zoveel mogelijk in de schaduw van God verborgen te houden. Hij moet er immers toch van overtuigd zijn dat het Gods werk is, wanneer hij iets goeds heeft kunnen tot stand brengen. Zo zal hij best met een kiese, zachte ijver zich inspannen opdat alles zó verlopen dat het slechts God tot eer strekt.

Het deemoedige, verborgen leven van Maria zij ons voorbeeld. En zien wij ons verplicht, om haar na te volgen, immer opnieuw de strijd aan te binden tegen de steeds heroplevende neigingen van onze hovaardij, nemen wij dan vertrouwvol onze toevlucht tot haar moederlijke hulp. Maria zal ons helpen zegevieren over al onze ijdelheid.

Veilig onder Maria's ,blik

Voel ik mij op de zee van deze wereld her en der geworpen door de storm en het onweer, dan vestig ik de ogen op u, o Maria, mijn lichtende ster, om door de vloed niet te worden bedolven.

Steken de stormen der bekoringen op, stoot ik op de klippen van wederwaardigheden, dan verhef ik mijn blik en aanroep u, o Maria.

Schudden hoogmoed, gramschap, ijverzucht of begeerlijkheid en zinnelijke aanlokkingen het broze scheepje van mijn ziel, dan schouw ik steeds naar u, Maria. En voel ik mij ontsteld door mijn schuldigheid en beschaamd over het lelijk uitzicht van mijn geweten, of bedrukt door de strengheid van de goddelijke Rechter, word ik gewaar dat ik naar de afgrond der droefgeestigheid en der vertwijfeling afglijd, toch zal ik steeds voort mijn blikken naar u richten en u aanroepen, o Maria.

In gevaren, in angsten, in radeloosheid, steeds wil ik aan u denken, steeds op u roepen. Onttrek u niet aan mijn geroep, o Maagd, onttrek u niet aan de genegenheid van mijn hart! En opdat ik de steun moge genieten van uw voorspraak, maak dat ik nooit uit het oog verlies het voorbeeld van uw leven na te volgen. Volg ik u na, o Maria, dan zal ik van de goede weg niet afwijken; denk ik aan u, dan zal ik niet dwalen; houdt gij mij bij de hand, dan kan ik niet vallen; beschermt gij mij, dan heb ik niets te vrezen; gaat gij met mij mee, dan verdwijnt mijn vermoeienis; zijt gij mij goedgunstig, dan zal ik het doel bereiken' (H.Bernardus).

Bron: Van Hart tot Hart, 1962

Gabriel van de H.Maria Magdalena o.c.d.